

شماره ۱۸۷۹

تاریخ: ۱۳۸۰/۱۲/۲۰

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

پیوست

بیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۲۶۴ / ۱۱ / ۸۰ صبح

تاریخ ثبت: ۲۰ / ۱۲ / ۸۰ عصر

اقدام کننده:

رئیس شورای نگهبان

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۵۰۰۵/۳۱۶۴۲ مورخ ۱۳۸۰/۷/۸ دولت در خصوص موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مردمی بنگلادش که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۰/۱۲/۱۴ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۲۹

تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۰

پست

بیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۳۶۲، ۱۱، ۸ صبح

تاریخ ثبت: ۲۰، ۱۲، ۸۰ عصر

اقدام کننده:

شیرازی

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از

سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و

دولت جمهوری مردمی بنگلادش

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مردمی بنگلادش مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از

سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و

دولت جمهوری مردمی بنگلادش

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مردمی بنگلادش که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاری های اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دولت، با هدف بکارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاری های اتباع طرف های متعاقد در قلمرو یکدیگر،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

«قرینس»

شماره ۱۸۷۹

تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۰

پست

بیتعینال

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرف‌های متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف:

از نظر این موافقتنامه، معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارائی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرف‌های متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - پول و / یا هرگونه مطالبات قابل وصول.

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذار/ سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در

چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرف‌های متعاقد اتباع آن

طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا نباشند.

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرف‌های متعاقد که به موجب قوانین همان طرف

متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد

مزبور قرار داشته باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتوس

مبتعین

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

۴- اصطلاح «قلمرو» به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت هر یک از طرفهای متعاقد قرارداد و شامل مناطق دریایی مربوط آنها نیز می شود.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری :

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری :

۱- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری :

سرمایه گذاری های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتشریح

شماره ۱۸۷۹-۵

تاریخ ۱۳۶۰/۱۲/۴

پست

مجلس

طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث (هر کدام که مساعدتر است) نا مساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر :

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت :

۱- سرمایه گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا به طور مستقیم یا غیرمستقیم تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرایند قانونی به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع و مؤثر غرامت انجام پذیرد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

ماده ۷ - زیان‌ها:

سرمایه گذاران هر طرف متعاقد که سرمایه گذاری‌های آنها به علت جنگ یا هرگونه درگیری مسلحانه، انقلاب، حالت اضطراری یا شورش یا حوادثی مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت گردد از رفتاری که نامساعدتر از رفتار طرف متعاقد مزبور با

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۷۹

تاریخ

۱۳۸۰ / ۱۲ / ۲۰

پست

بیت‌سالی

سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نباشند، هر کدام که از نظر جبران، اعاده مال و پرداخت غرامت چنین خسارتی مساعدتر باشد، برخوردار خواهند شد.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه :

۱- هر یک از طرف‌های متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و یا حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود :

الف - عواید،

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،

پ - حق‌الامتیازها و حق‌الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن‌آوری،

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و یا (۷) این موافقتنامه،

ث - اقساط وام‌های مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آن که از محل عملکرد

سرمایه‌گذاری پرداخت شود،

ج - حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر وجوه دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که

پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند،

چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).

۲- انتقالات باید سریعاً به ارز قابل تبدیل و به نرخ رسمی تبدیل در روز انتقال انجام

پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی :

هرگاه یکی از طرف‌های متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن به لحاظ پرداختی

که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترخیص

مجلس

شماره

۱۸۷۹

تاریخ

۱۳۸۰/۱۱/۲۰

پوست

آورده جانشین سرمایه گذار شود :

- الف - جانشینی مزبور به وسیله طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،
ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،
پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات :

هر یک از طرف های متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاری های اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر قابل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه :

این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاری هایی اعمال می شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد.
مقام صلاحیتدار :

- الف - در جمهوری اسلامی ایران - سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران به نشانی ایران - تهران - میدان پانزده خرداد می باشد.
ب - در جمهوری خلق بنگلادش - هیأت سرمایه گذاری - دفتر نخست وزیری به نشانی شیلیابابان - منطقه تجاری موتیج هیل - شماره ۹۱ - داکا - ۱۰۰۰، بنگلادش می باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۷۹-۶

تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۲

پست

بیت عالی

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف

متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر در باره یک سرمایه گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می توانند اختلاف را در دادگاه های صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر مطرح و یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیأت داورى سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) زیر ارجاع کنند.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاه های صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرف ها نمی تواند به داورى ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داورى نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داورى ارجاع شود، از صلاحیت دادگاه های داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له داورى برای اجرای آن به دادگاه های داخلی مراجعه کند.

۵- طرف متعاقد سرمایه پذیر یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) طرف متعاقد دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داورى ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه هر یک از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۸۷۹

تاریخ ۲۰ / ۱۲ / ۱۳۸۰

پست

بتشابهی

طرف‌ها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرف‌ها می‌تواند از دبیرکل دیوان دائمی داوری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید.

۶- سرداور باید همواره از اتباع کشوری انتخاب شود که با طرف‌های متعاقد روابط سیاسی داشته باشد.

۷- طرف متعاهدی که یک طرف اختلاف است نباید در هیچ زمان در جریان مراحل داوری یا اجرای حکم، مصونیت خود را به عنوان دفاع مورد استناد قرار دهد.

۸- داوری براساس قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) انجام خواهد شد.

۹- محل داوری به وسیله سرداور تعیین خواهد شد.

۱۰- رأی دیوان داوری برای طرفین اختلاف قطعی خواهد بود.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرف‌های متعاقد :

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرف‌های متعاقد می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرف‌های متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرف‌های متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرف‌های متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرف‌های متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین

مبتنی

نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرف‌های متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرف‌های متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرف‌های متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرف‌های متعاقد باشد، این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرف‌های متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرف‌های متعاقد توافق نموده‌اند آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیأت داوری برای طرف‌های متعاقد لازم‌الاتباع است.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه :

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرف‌های متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرف‌های متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرف‌های متعاقد شش ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود را

مبتغای

نسبت به تمدید آن به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.
۳- پس از انقضاء مدت اعتبار این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاری های
مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۵ - زبان و تعداد متون :

این موافقتنامه در دو نسخه به زبان های فارسی، بنگالی و انگلیسی منعقد شده و
همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن
انگلیسی ملاک می باشد.

این موافقتنامه در داکا در تاریخ ۲۹/۴/۲۰۰۱ میلادی برابر با ۹/۲/۱۳۸۰ هجری
شمسی و ۱۶/۱/۱۴۰۸ بنگلا به امضاء نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری مردمی بنگلادش رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری مردمی بنگلادش

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده
ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ چهاردهم اسفند ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و
نصوب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

مهدی کریمی
رئیس مجلس شورای اسلامی